

Salyaita dai patoisan de Savegny-Fori

Autor(en): **Duboux, F.**

Objektyp: **Article**

Zeitschrift: **L'ami du patois : trimestriel romand**

Band (Jahr): **13 (1985)**

Heft 50

PDF erstellt am: **25.04.2024**

Persistenter Link: <https://doi.org/10.5169/seals-241361>

Nutzungsbedingungen

Die ETH-Bibliothek ist Anbieterin der digitalisierten Zeitschriften. Sie besitzt keine Urheberrechte an den Inhalten der Zeitschriften. Die Rechte liegen in der Regel bei den Herausgebern.

Die auf der Plattform e-periodica veröffentlichten Dokumente stehen für nicht-kommerzielle Zwecke in Lehre und Forschung sowie für die private Nutzung frei zur Verfügung. Einzelne Dateien oder Ausdrucke aus diesem Angebot können zusammen mit diesen Nutzungsbedingungen und den korrekten Herkunftsbezeichnungen weitergegeben werden.

Das Veröffentlichen von Bildern in Print- und Online-Publikationen ist nur mit vorheriger Genehmigung der Rechteinhaber erlaubt. Die systematische Speicherung von Teilen des elektronischen Angebots auf anderen Servern bedarf ebenfalls des schriftlichen Einverständnisses der Rechteinhaber.

Haftungsausschluss

Alle Angaben erfolgen ohne Gewähr für Vollständigkeit oder Richtigkeit. Es wird keine Haftung übernommen für Schäden durch die Verwendung von Informationen aus diesem Online-Angebot oder durch das Fehlen von Informationen. Dies gilt auch für Inhalte Dritter, die über dieses Angebot zugänglich sind.

Pages vaudoises

SALYAITA DAI PATOISAN DE SAVEGNY—FORI

A l'âo derrâire tenâbllia, l'avant
dècidâ d'allâ fère onna verounâie
pè tsî noûtrè z'ami valaisan, adan
sè sant deredzî dâo côté dâo
barrâdzo d'Emosson lo 25 dâo mâ
dè djuin 1985. Cinquanta quatre
dè cliâo z'ami sè sant eimbarquâ
avoué on onibu dè l'Ageince Rémy,
de Lozena pè on tein tsô pou
einniollâssî, mâ lo sèlâo guegnîve
tot parâi eintre lè niollè et l'è tot

cein que falyâi po qu'on ausso on tein prâo agriâbllio, ne frâ ne
tsaud tot dâo long dè cliâ galésa promenârda. Aprî avâi rapertsî
lè z'ami du Lozena, Savegny, Forî et Pouèdâo, n'èin châidiu la
tserrâire que minne tant qu'à Martigny, mâ no z'avâ prâo einviâ dè
no z'arretâ onna vouerbetta à la Pessevatse câ sè pâo bin que quau-
què z'ami l'avant âobllia dè dèdjonnâ dèvant dè s'èin allâ dè tsî leu.

Mâ lâi a adî ôquie que tsecagne dein la vyâ dâo mondo : manquâve
quauqu'on permi no, noûtron vîlyo bossî Dzâquie Delessert, dè
Savegny, l'ètâi pas avoué no. Dzâ du quauquè tein sa santâ refusâve
son servîço, et pu, d'on coup, drâi dèvant la salyâita, tot s'è dèpe-
tolyî et l'a falyu modâ po l'eindrâi yô on cheint pe rein mé lè mau
dè la vyâ. Du quauquè mâ, l'avâi abandounâ la plyèce de bossî, sè
cheintâi pas mé à s'n éso, mâ volyâve oncora s'otiupâ dè preparâ lè
salyâitè : eh bin lo destin lâi a pas permet dè fère stasse dè vouâi.
Noûtr'ami Dzâquie l'a adî tagnâi lè compto âo pecolon et cein
tandu doz'an, l'è pas rein, adan noûtr'Amicâla l'a pèsu on tot crâno
meimbro dâo comitâ. Granmaci à tè, ami Dzâquie.

Adan, ma fâi, maugrâ tot, la salyâita pouâve pas sè reinvouyî et,
aprî lè dyîzhâorè n'èin reinmodâ contro Martigny du yô la tserrâire

tote pè contoo l'a baillî à dèvortolyî à l'ami Rémy po reingâ son pucheint onibu rîdo tserdzî. Arrevâ âo Colet dè La Forclaz, n'èin fé harte po dînâ, et pu sein èmaillî pe grantein n'èin modâ pè la tserrâire ètrâita qu'a ètâ fête esprè po menâ lè matèriau de construcchon dâo barrâdzo d'Emosson, pucheint'oeuvre dâi z'homme que no z'a reinpliâ d'admirachon; onna petioûta tsapalla l'a ètâ èlèvâie ein honneu à leu travau que n'èin pu vouâtî à noûtr'éso'na bouna vouârba et pu dzoyî dè la yûva dè clli bî cârro dè noûtron payî.

Aprî clliâo crâno momeint passâ pè lé d'amont, l'a falyu eintrepreindre la dècheinta, prâo èpouâireinta, avoué tsô poû dè couson, mâ l'ami Rémy s'èin è terî sein tsaussemâillî et tot l'è bin z'u. On yâdzo dein la plyanna, aprî onna bouna teriâ, no no sein deredzî vè lo payî dâo bon vin, yô lo crâno Yvorne no z'a bin reguingolâ. Vâitcé oncora onna balla dzornâ que vâo comptâ dein la vyâ dè noûtr'Amicâla et no faut dere on tot granmaci âi meimbro dâo comitâ qu'ant z'u lo couson et pu la peinna po organisâ sta salyâita.

Et pu lâi a z'u lo leindèman.... que l'ètâi on tristo dzo, yô no sein z'u âo prîdzo dè l'einterrâ à noûtr'ami Dzâquie Delessert, âo motî dè Savegny yô on masse dè dzein l'ètâ réuni po lâi dere on derrâi adiû et pu reindre honneu à sa famelye.

F. Duboux

